

de Vuurbloem

verschillend-zijn waarderen
preventie en geweldloze hantering van conflicten

www.devuurbloem.be

--

info@devuurbloem.be

Generaal Lemanlaan 126, 8310 Brugge

Nieuwsbrief nummer 17, december 2015

Inhoud:

- Een mooie en leerzame ervaring met kinderen
- Onze rubriek 'Appels en citroenen'
- **NIEUW:** Sessie 'Omgaan met terrorisme in Geweldloosheid en Evenwaardigheid'
- Agenda voorjaar 2016

Een mooie en leerzame ervaring met kinderen

Ik wil graag een ervaring delen over iets dat me is overkomen toen ik als opvoedster in een lagere school werkte. Ik ben er altijd van overtuigd geweest dat kinderen – ook kleine kinderen – die in normale omstandigheden opgroeien, perfect in staat zijn om samenwerking te begrijpen en te beleven, om samen te werken volgens het democratisch principe. Deze ervaring heeft mijn overtuiging nog versterkt.

Na een koude en regenachtige winter, gevolgd door een warme en zonnige lente, konden de kinderen eindelijk terug de speeltijd doorbrengen in de tuin van de school. Op een dag viel het me op dat zoveel kinderen (van verschillende klassen) bijzonder betrokken waren in eenzelfde activiteit. Ik ging wat dichterbij om te begrijpen wat ze aan het doen waren en ik zag dat ze allemaal bezig waren een klein huisje te bouwen dichtbij de rand van de schooltuin. Ze gebruikten van alles: takken, kleine en grote bladeren, gras en bloemen om te versieren. Iedere dag, zodra de bel rinkelde, en voor de volledige duur van de speeltijd, deden vele

kinderen mee met wat ze in de tuin vonden. Na vier of vijf dagen was het huisje klaar. De kinderen waren allen opgewonden, en lieten me het huisje zien. Het was echt mooi! Heel erg klein, maar het gaf de kinderen de mogelijkheid een plek 'helemaal van hen' te hebben waarin ze hun geheimpjes aan elkaar konden vertellen. Ik zei aan de kinderen hoe mooi ik hun werk vond en ging dan wat verder staan. Maar daar begonnen ze plots ruzie te maken. De grootste ruzies ontstonden omdat iedere klas de regels wou stellen en baas wou zijn over het huisje. Allemaal samen hadden ze zich enorm ingezet om het te bouwen, maar wanneer het moment gekomen was om het te gebruiken werd er gesproken op volgende wijze:

Klas A: *"Wij zijn het die het hebben gebouwd!"*

Klas B: *"Nee, dat is niet waar, wij zijn het die het hebben gebouwd!"*

Klas C: *"Wij hebben er meer takken op gelegd!"*

Klas A: *"Nee, dat is niet waar, wij hebben er meer takken op gelegd, en ook meer bladeren!"*

Klas B: *"Wij zijn de grootsten!"*

Klas C: *"En dan, dat betekent niets!"*

Ik besloot niet onmiddellijk tussen te komen, ik wou zien of de kinderen in staat waren alleen tot een oplossing te komen. Maar de dagen gingen voorbij en gedurende de speeltijden waren het iedere dag opnieuw dezelfde ruzies. Daarom besloot ik dan toch tussen te komen. Ik verzamelde alle kinderen en liet ze me vertellen wat er gaande was en waarom ze ruzie aan het maken waren. Ik had wel alles gade geslagen in de voorbije dagen, maar ik herinnerde me dat het belangrijk was dat elk kind zijn of haar eigen standpunt kon uitdrukken. Van wat ze vertelden kwam naar boven dat er verschillende kinderen waren die voortdurend de baas wilden spelen over het klein huisje en wilden beslissen wie erin mocht en wie eruit moest blijven.

Ik begon samen met de kinderen na te denken over de mogelijkheid om een soort kleine 'code' te schrijven, die enkele basisregels zou inhouden. Ik probeerde hen te doen opmerken dat regels soms gemaakt zijn om de zaken beter te doen lopen. Bijvoorbeeld zei ik hen dat wanneer ze me het huisje hadden laten zien, ik het heel mooi vond, maar dat ik wel had opgemerkt dat het vol lag met papiertjes van snoepjes en lege flesjes fruitsap. Ik vroeg ze of ze het leuk vonden een vuil huisje te hebben. Ze antwoordden in koor duidelijk van niet.

Samen begonnen we te denken dat we misschien 'wetten' konden neerschrijven. Eerst vroegen ze me of ik dat kon doen. Ze zeiden dat ik groot was en dat daarom iedereen ze zou respecteren. Maar ik legde uit dat de zaken meer kans hadden te werken als iedereen samen kon deelnemen aan de beslissing. Ik zei hen dat het enige dat ik kon doen om ze te helpen was hen papier en pen te bezorgen, maar dat ze allen samen moesten beslissen wat op te schrijven, en welke regels ze wilden die moesten gerespecteerd worden.

Alle kinderen gingen samen op de grond zitten. Ik observeerde ze en zag hoe ze allen 'ondergedompeld' waren in wat volgens mij een ware vergadering was. Het duurde niet lang voor ze klaar waren. Klaas, die de taak op zich had genomen om te schrijven, bracht me het blad om het te laten lezen. Ik was op een aangename wijze verrast van de bekwaamheid die ze aan de dag hadden gelegd. Het blad gaf volgende 'wetten' aan:

1. Niemand maakt vuil wat iedereen samen heeft gebouwd;
2. Niemand voert het bevel;
3. Het huisje is klein, dus kunnen er maar drie kinderen tegelijk naar binnen gaan;
4. Niemand mag in het huisje langer dan 10 minuten blijven.

Tot mijn grootste verbazing was onderaan het blad een kleine tekening en een zinnetje te zien. De tekening was de voorstelling van het vredessymbool (ontworpen in 1958) en het zinnetje zei "Vrede in de Wereld". Ik herinner me dat ik heel emotioneel werd en dat ik aan de kinderen zei dat ze echt flinke kinderen waren en dat ze een voortreffelijk werk hadden verricht.

Ik heb niet de pretentie gehad de kinderen uit te leggen hoe men vrede opbouwt in de wereld, maar ze hebben UIT ZICHZELF bedacht welke manier van handelen hen kon leiden tot saamenhorigheid in plaats van tot onenigheid. Ik vond dit prachtig en meer waard dan duizend woorden. Vanaf die dag waren de ruzies gedaan. Het huisje werd nog enkele dagen gebruikt. Daarna, zoals het zo vaak gebeurt met kinderen, bedachten ze nog een leuker spel!

Fouzia Tnatni

Onze rubriek 'Appels en citroenen'

'Appels en citroenen' is een vaste rubriek in de Nieuwsbrief van De Vuurbloem.

We willen verschillende berichten uit de media naast elkaar zetten en vragen aan de bereidwillige lezer om er bedenkingen of acties rond te formuleren, bij voorkeur vanuit de 'Evenwaardigheidsgedachte'.

Je kan je gedachten, emoties, wensen in een mailtje zenden aan info@devuurbloem.be.

Wat we met je inbreng doen, staat nog niet vast. Ook daarrond is elke suggestie welkom.

Parijs brandt. Molenbeek gloeit.

Geweld, terrorisme, angst, dood en vernieling plaats ik bij de citroenen. Ze smaken zuur voor wie ze nog kan smaken. Ze hebben ook hun betekenis. Ik wil zoeken. Zoek je mee?

Er zijn zoveel mensen die zachtvaardig en geweldloos in het leven staan, waar ook. In alle werelden.

Als we allemaal met elkaar verbonden zijn ...

Zelf heb ik een blinde vlek als het gaat over evenwaardigheid in onze westerse maatschappij. Dit is de enige maatschappij die ik ken. Over de andere weet ik niets omdat ik er geen deel heb van uitgemaakt.

Soms durf ik niet doordenken op mijn vragen. Ik wil immers niet in een hoek gedruimd worden, noch links, noch rechts. En toch: wat kunnen wij leren uit de blinde haat die sommigen hebben tegenover de maatschappij waarin we leven?

Liberté, fraternité, égalité.

Egalité. Waarvoor staat dit nu eigenlijk?

Als het staat voor 'gelijkheid', zouden we dan allen klonen zijn van elkaar?

Als het staat voor 'evenwaardigheid', dan wil ik doordenken.

Evenwaardigheid zou voor mij betekenen dat alle mensen minstens aan de meest fundamentele basisbehoeften kunnen voldoen. Maslov omschreef ze als lichamelijke behoeften, behoefte aan veiligheid en zekerheid, behoefte aan sociaal contact, behoefte aan waardering en erkenning, behoefte aan zelfontplooiing.

Wat is er vandaag?

Er zijn steden met verpauperde buurten.

Er zijn gezinnen die afgesloten worden van gas en elektriciteit.

Er zijn kinderen die uitvallen uit scholen en onderwijs.

Er zijn jongeren en ouderen die nergens een job vinden.

Er zijn jongeren die baden in weelde en toch onderkomen zijn door gebrek aan waardering en erkenning.

Er zijn mensen voor wie zelfontplooiing zich moet beperken tot het bij elkaar harken van alle beetjes.

Er zijn mensen voor wie alles te koop is.

Er zijn mensen die zorg voor gezondheid uitstellen wegens geldgebrek.

Er waren in mijn opvoeding belangrijke mensen die me leerden dat er geen grotere liefde was dan zijn leven te geven voor een ander, dat er geen grotere liefde was voor de liefhebbende God dan te sterven voor het geloof, zoals Jezus deed en zoveel martelaren. En vandaag hoor ik hetzelfde. Wat bracht me ertoe, als lichtgelovige, om toch een menselijke weg te gaan?

Er zijn ... Er waren ...

Zouden er in onze maatschappij onvoldoende mogelijkheden aanwezig zijn om die essentiële basisbehoeften voor iedereen te helpen invullen: menselijk kapitaal, coaches, trajectbegeleiders, woningen met een minimum aan comfort, financiële middelen om dit te realiseren, ...?

Als onze maatschappij daarin niet slaagt, lijken veel mooie theorieën over gemiddelde welvaart, gemiddelde rijkdom, gemiddelde scholingsgraad, gemiddelde deelname aan een democratische gemeenschap, ..., mij loze woorden.

Wij allen, wij mensen zullen het mogen aanpakken. Wie slaagt erin om mensen-met-mogelijkheden te engageren tot wervende-mensen-van-goede-wil? We zijn immers op de kalender op weg naar Kerstmis. Naast de hype van kerstmis, is er ook de verborgen uitnodiging om opnieuw geboren te worden? Of is dit alles utopie? Een restant van een mei-68-er?

Eca

Het aantal **kinderen** dat in Vlaanderen **in armoede** leeft, is gestegen tot om en bij de 15 procent.

In de vele uren met de fiets op Vlaamse wegen blijkt dat grote, 'bedreigende' SUV's gedegradeerd zijn tot 'gewone' personenwagens. Het aantal Porsche-Cayenne stijgt zeker evenredig mee met de stijgende armoede bij kinderen.

Uit een TV1-programma op 8 september 2015:

In steden vinden we '**uitgerafelde**' mensen in schooiersmodus op druk bezochte plaatsen, van stations tot grootwarenhuizen en winkelstraten. Meestal hebben ze kinderen, een hond en een bordje met vraag om steun. Halen we onze neus op?

Twee jongens, pubers, gingen of gaan op stap in de grootstad en kopen fruitpakketjes van hun zakgeld. Ze spreken bedelende mensen aan, zonder onderscheid, en delen uit ... met een handdruk als symbool van respect en erkenning, ... van beide kanten.

Een **Deense mensenrechtenorganisatie** heeft in de Britse krant The Guardian een paginagrootte advertentie geplaatst om te melden dat vluchtelingen in Denemarken wél welkom zijn, in tegenstelling tot wat de regering zegt.

Uit het Nieuws op TV1 op woensdag 6 augustus 2015:

Een **Brussels gezin** is erin geslaagd om voor een humanitair visum te zorgen om twee gezinnen van Syrische vluchtelingen naar België te laten overkomen. Ze

kwamen op 5 augustus aan bij het Brussels gezin.

Een studie toont aan dat een Amerikaans **chief executive** een jaarsalaris heeft van gemiddeld 14.8 miljoen Euro. Een bedrag dat 303.6 keer hoger ligt dan het loon van de gemiddelde werknemer.

De Amerikaanse econoom **Robert Putman** twijfelt aan de American Dream. De droom van Amerikaanse jongeren om met hard werk, geluk, durf en ambitie een voorspoedig leven uit te bouwen met eigen huis, grote wagen(s), mogelijkheden voor studie en persoonlijke ontwikkeling, is aan het afbrokkelen. De ongelijkheid tussen Amerikaanse jongeren is zo groot geworden dat voor de kinderen van de minst verdienende, hardwerkende, meer-jobbige ouders geen rooskleurige ontwikkelingskansen meer zijn weggelegd, wel een permanente strijd om te overleven.

Warren Buffet, een van de rijkste Amerikanen, beperkt zijn jaarsalaris tot 100 000 dollar of ongeveer 80 000 Euro per jaar. Hij doet dit al 25 jaar en verzet zich tegen de exuberante verloningen van ceo's.

In de Verenigde Staten in South Carolina schiet een 21-jarige blanke jongere in een kerk negen zwarte mensen neer. De **moeder van een van de slachtoffers** spreekt op TV: *"Hoeveel pijn en verdriet je ook deed aan zoveel mensen, ik vergeef jou en vraag God om zich over jouw ziel te ontfermen."*

Etienne

N I E U W !

Dagsessie 'Omgaan met terrorisme in Geweldloosheid en Evenwaardigheid'

Hoe kijk je naar terrorisme vanuit Geweldloosheid en Evenwaardigheid?

Hoe praat je erover? Hoe reageer je er tegenover?

Wat doe je met je gevoelens, in het bijzonder met angst?

Aan de hand van situaties uit de actualiteit bieden we inzichten en handvaten om vanuit het Evenwaardigheidsprincipe dergelijke situaties te begrijpen en ermee om te gaan.

We transformeren onze angst om - gesterkt door de kracht van Evenwaardigheid - 'geweldloos' te reageren en handelen.

Deze dagsessie gaat door op zaterdag 20 februari 2016, in Deinze.

Prijs per deelnemer: 70,- €.

Begeleiding: Pat Patfoort.

Inschrijven kan via deze

link: <http://www.devuurbloem.be/index.php?dir=agenda&page=info&index=62&action=Info>

Agenda voorjaar 2016

- Ma 08-02-2016 Praatforum in Brugge, 19.30u-22.00u
- Za 20-02-2016 Dag 'Omgaan met terrorisme in Geweldloosheid en Evenwaardigheid', in Deinze, 9.30u-17.00u
- Za 16-04-2016 Dag 'Preventie en geweldloze hantering van conflicten in relaties tussen volwassenen', in Brasschaat, 9.30u-17.00u.
- Za 30-04-2016 Dag 'Preventie en geweldloze hantering van conflicten in de opvoeding', in Deinze, 9.30u-17.00u
- Za 15-10-2016 Start traject 'Preventie en geweldloze hantering van conflicten', afwisselend in Brasschaat en in Deinze
- Za 22-10-2016 Start tweedaagse vervolotraject.

Voor meer informatie: zie www.devuurbloem.be

Wil je eens snuisteren in onze bibliotheek en een boek uitlenen van De Vuurbloem?

Maandelijks openingsuren van de bibliotheek van De Vuurbloem:				
	week 1	week 2	week 3	week 4
maandag				
dinsdag	1ste dinsdag 17u30-20u30		3de dinsdag 17u30-20u30	
woensdag				
donderdag				
vrijdag				
zaterdag		2de zaterdag 9u-12u		
zondag				4de zondag 13u30-16u30
Of ook nog steeds op afspraak op: 050 / 37 10 17				
Adres: Huyze Brigidriannon, Rapaertstraat 39, 8310 Assebroek-Brugge				

In naam van ons hele Vuurbloemteam wens ik je een fijne Kersttijd en een heel Gelukkig Nieuwjaar!

Pat Patfoort

Voorzitster en trainster

Werkten mee aan deze Nieuwsbrief: Etienne, Fouzia, Jean, Malik, Marie-Jeanne, Marleen, Mayke, Melike, Noore, Pat, Paul.

Vormgeving: Malik Weyns

De Vuurbloem - www.devuurbloem.be / info@devuurbloem.be

[Uitschrijven / Gegevens wijzigen](#)
Powered door YMLP